Kultur

Glömd keramik av Bertil Vallien visas på Vida

En handfull lådor gömde en 50-årig keramisk skatt. Nu har Bertil Vallien packat upp dem och återupptäckt sina stora keramiska skulpturer, som andas spännande 1960-tal. Kavlade och tummade och ibland målade med billack.
– Skulpturerna känns fortfarande aktuella, konstaterar Bertil Vallien mitt i sin 1960-talsutställning på Vida konsthall.

Konst • Publicerad onsdag 3 maj 2023

Detta är en recension i Barometern Oskarshamns-Tidningen. En recension är en kritikers bedömning av ett konstnärligt verk.

Det är mer än 50 år sedan Bertil Vallien drejade objekten som nu ställs ut på Vida konsthall på Öland.

Utställning

Tidiga spår

Vem: Bertil Vallien, Åfors.
Vad: Keramiska skulpturer från 1960-talet.
Var: Vida konsthall, Öland.
När: 29 april till och med 25 juni.

Det är mer än 50 år sedan han kavlade, drejade och tummade de kraftfulla och berättande objekten. Och lackade en del av dem med billack. En rebellisk handling i det dåtida keramiska Lagomsverige.

Redan under tiden på Konstfack arbetade Bertil Vallien med skulpturala objekt i lera. 1961 for han till Amerika och upptäckte ett friare förhållningssätt till keramik.
Foto: Pressbild

– Amerika med sitt ”action pottery”, som jag fick uppleva i början av 1960-talet, blev en ögonöppnare, säger han.

Impulserna flödade på den amerikanska västkusten och Bertil Vallien, som gått ut Konstfack som bäste elev 1961, fick snabbt två amerikanska prestigepriser för sin keramik.

Utställningen på Vida är både ett titthål mot ett konstnärskap och mot en tid av nyvaket intresse för keramiska objekt.

– Det hände mycket i början av 1960-talet, säger Bertil Vallien. Både i tiden och inom keramiken. Så visst var det spännande att öppna lådorna som stått igenspikade i 50 år.

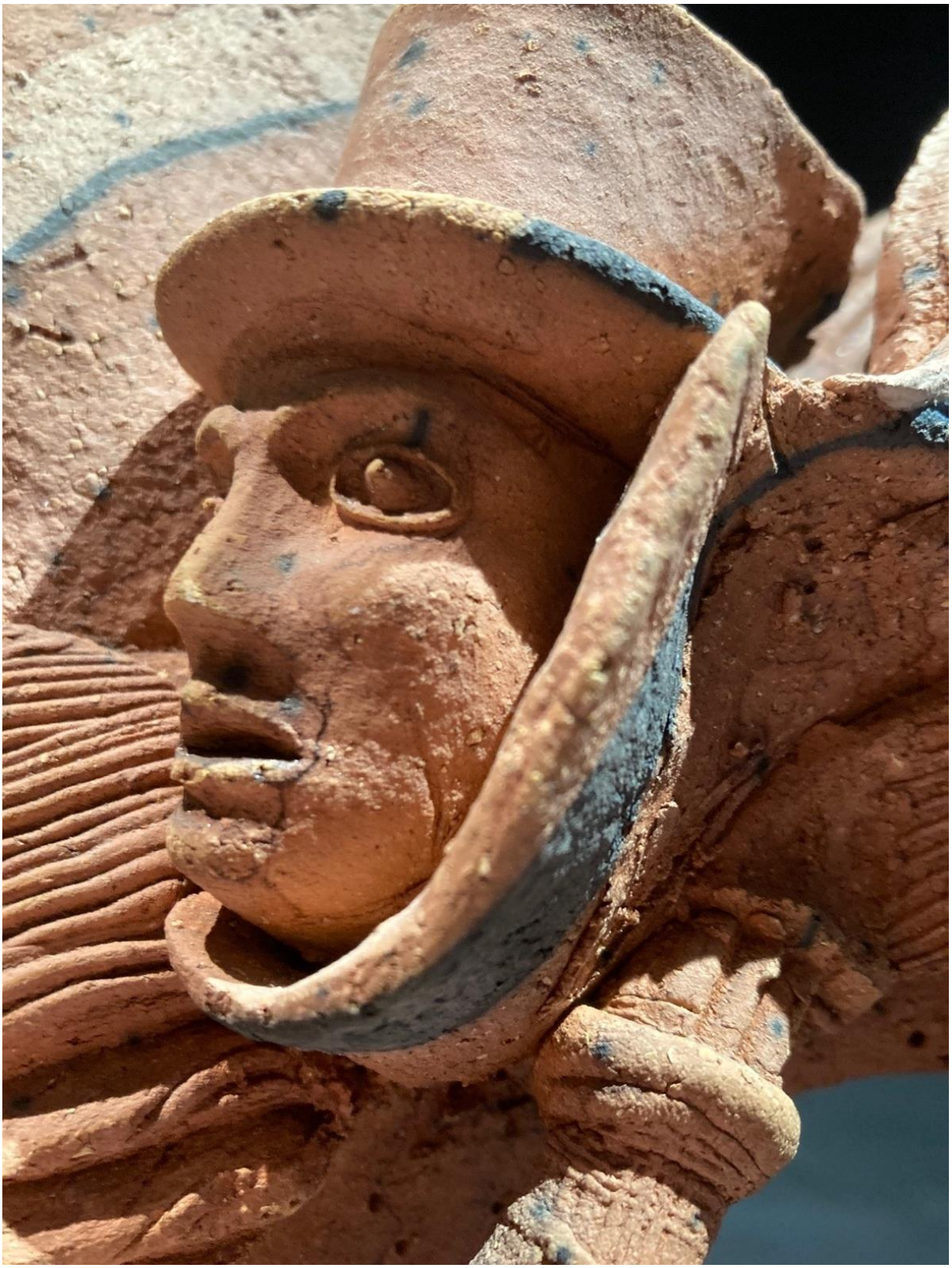

Nu anas en annan tid i de stora skulpturerna med sina många referenser till Bertil Valliens glas. Symbolerna är välkända men mer taktila och sinnliga i keramiken. Det märks att Bertil Vallien känt leran under händerna, att formspråket fått växa fram fritt och intuitivt. Kraftiga

hästar med enkla mönster i leran, båtar som skyddas av bräckliga husformer och människor på resa. Formspråket är lekfullt, allvarligt och generöst. Här finns plats för kärlek, andlighet och osäkerhet.

– När jag började i Åfors delades året i två delar, ett halvår med glas, ett halvår med min keramik. Jag och Ulrica delade ateljé vid ån. Men i mitten av 1970-talet hade jag inte längre tid för keramiken. Glaset tog all min tid.

Bertil Vallien 2023.Foto: Mikael Eklund

– Nu när jag packat upp lårarna kliar det onekligen i fingrarna. Jag vill gärna sätta händerna i leran igen.

Utställningen ”Tidiga spår” visar tydligt hur glaset och keramiken bottnar i samma tankar. Mannen med den höga hatten finns i glas och keramik, liksom båten - ett tunt skal i stengodslera med en bubbla av glas i dess mitt. Huset är skyddet och de flyktiga fjädrarna signalerar både ömhet och skörhet. Lammet finns här liksom korset och människan på sin ensamma resa.

”Nu när jag packat upp lårarna kliar det onekligen i fingrarna. Jag vill gärna sätta händerna i leran igen.”

Bertil Vallien

Möjligen är billack på ett konstobjekt fortfarande en aning upproriskt. Men det signalerar inte längre något rebelliskt. Snarare en härlig känsla av att testa gränser och uttryck.

Och nog är det ganska häftigt att keramik kan glänsa så klargul och kornblå. Som nylackad efter 50 år.

Gunilla Petri